

съ много тоягы, и отъ врѣмя на врѣмя ся подпира ту на еднѣ-тѣ, ту на другѣ-тѣ.

7. Таквось легковѣріе не различява отъ невѣріе-то и е доказателство на болѣсть-тѣ, коя-то ся не изцѣрява никога.

8. Кой-то иска чрѣзъ изясненія и доказателства да ся распростре къмъ Бога, такъвъ ако и да може да напръдва отъ къмъ познанія-та, обаче обезчестява Бога чрѣзъ невѣріе-то си, отдалечява ся отъ вѣроисповѣданіе-то и остава исключенъ отъ по высокы познанія.

9. Най голѣма-та горѣща видѣлина слиза отъ горѣ на долу, не отъ тварь-тѣ на горѣ. Само тя дава най высокѣ-тѣ явность.

10. Ничто по явно не съществува отъ колко-то непосредвенна-та вѣра: тя е дарованіе Божіе, е благодать.

ГЛАВА ДЕВЯТНАДЕСЯТА.

Вѣроисповѣданіе и Богопочишаніе.

1. Искашъ ли, о человекѣ, да ся размърда сърдце-то ти и да ся пълне съ высокы чувствуванія, искашъ ли да ся посвящава най усърдно на благочестіе-то? Посѣщавай богочестивы домородства, кога-то ся занимавать въ домашныя си кръгъ съ най святы-ты и най высокы-ты нѣчта, что има человекъ съ Божество-то.

2. Могло ли е сърдце-то ти да ся не размърда, кога-то гледашъ да ся управа къмъ Небо-то око-то на еднѣ майкѣ, да си прави молитвѣ-тѣ съ горѣщы